Jurnalul Oficial
al Uniunii Europene

RO
Seria L

2025/11

14.1.2025

REGULAMENTUL (UE) 2025/11 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

din 19 decembrie 2024

de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1806 în ceea ce priveşte Vanuatu

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naţionale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([1]),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European şi al Consiliului ([2]) stabileşte lista ţărilor terţe ai căror resortisanţi trebuie să deţină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre („obligaţia de a deţine viză") şi lista ţărilor terţe ai căror resortisanţi sunt exoneraţi de obligaţia de a deţine viză pentru şederi a căror durată totală nu depăşeşte 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile („exonerare de obligaţia de a deţine viză").

(2) Republica Vanuatu figurează în partea 1 din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 ca ţară terţă ai cărei resortisanţi sunt exoneraţi de obligaţia de a deţine viză. Exonerarea de obligaţia de a deţine viză s-a aplicat resortisanţilor din Vanuatu din 28 mai 2015, dată la care Acordul dintre Uniunea Europeană şi Republica Vanuatu privind exonerarea de obligaţia de a deţine viză de scurtă şedere ([3]) (denumit în continuare „acordul") a fost semnat şi a devenit aplicabil cu titlu provizoriu în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din acord. Acordul a intrat în vigoare la 1 aprilie 2017.

(3) Începând cu 25 mai 2015, Vanuatu derulează programe de acordare a cetăţeniei pentru investitori, prin care resortisanţii ţărilor terţe care altfel ar fi supuşi obligaţiei de a deţine viză au posibilitatea de a obţine cetăţenia Republicii Vanuatu în schimbul unei investiţii, obţinând astfel dreptul de a avea acces în Uniune fără obligaţia de a deţine viză.

(4) Întrucât s-a considerat că acordarea cetăţeniei de către Vanuatu în cadrul programelor sale de acordare a cetăţeniei pentru investitori constituie o eludare a procedurii Uniunii de acordare a vizelor de scurtă şedere şi a evaluării riscurilor în materie de securitate şi de migraţie pe care le implică aceasta, precum şi un risc sporit la adresa securităţii interne şi a ordinii publice a statelor membre, la 3 martie 2022 Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2022/366 ([4]), prin care a fost suspendată parţial aplicarea acordului, în temeiul articolului 8 alineatul (4) din acord. Suspendarea aplicării acordului s-a limitat la paşapoartele simple eliberate de Vanuatu începând cu 25 mai 2015, când numărul solicitanţilor care obţineau cetăţenie prin intermediul programelor Vanuatu de acordare a cetăţeniei pentru investitori a început să crească în mod semnificativ.

([1]) Poziţia Parlamentului European din 27 noiembrie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) şi Decizia Consiliului din 12 decembrie 2024.

([2]) Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei ţărilor terţe ai căror resortisanţi trebuie să deţină viză pentru trecerea frontierelor externe şi a listei ţărilor terţe ai căror resortisanţi sunt exoneraţi de această obligaţie (JO L 303, 28.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) JO L 173, 3.7.2015, p. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2015/1035/oj.

([4]) Decizia (UE) 2022/366 a Consiliului din 3 martie 2022 privind suspendarea parţială a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană şi Republica Vanuatu privind exonerarea de obligaţia de a deţine viză de scurtă şedere (JO L 69, 4.3.2022, p. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/366/oj).

(5) La 27 aprilie 2022, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/693 ([5]), prin care a fost suspendată temporar, de la 4 mai 2022 până la 3 februarie 2023, exonerarea de obligația de a deține viză pentru resortisanții din Vanuatu, în temeiul articolului 8 alineatul (6) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1806.

(6) În perioada de după 4 mai 2022, data de la care a început să se aplice suspendarea temporară a exonerării de la obligația de a deține viză, și în temeiul articolului 8 alineatul (6) primul paragraf litera (a) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia a stabilit un dialog consolidat cu Vanuatu în vederea remedierii circumstanțelor care au condus la suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză. Cu toate acestea, Vanuatu nu s-a angajat în mod semnificativ în respectivul dialog.

(7) Datorită persistenței circumstanțelor care au condus la suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză și a lipsei angajamentului Republicii Vanuatu de a le remedia, prin Decizia (UE) 2022/2198 a Consiliului ([6]), Decizia (UE) 2022/366 a fost abrogată și a fost suspendată aplicarea acordului în toate elementele sale începând cu 4 februarie 2023.

(8) În temeiul articolului 8 alineatul (6) primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1806, la 1 decembrie 2022, Comisia a adoptat Regulamentul delegat (UE) 2023/222 ([7]), prin care a fost suspendată temporar, de la 4 februarie 2023 până la 3 august 2024, exonerarea de obligația de a deține viză pentru toți resortisanții din Vanuatu.

(9) În perioada de după 4 februarie 2023, data de la care a început să se aplice Regulamentul delegat (UE) 2023/222, Comisia a continuat dialogul consolidat cu Vanuatu. Între februarie 2023 și aprilie 2024 s-au desfășurat patru reuniuni și au existat numeroase schimburi de informații în scris.

(10) Majoritatea preocupărilor care privesc programele de acordare a cetățeniei pentru investitori derulate de Vanuatu și care au fost evidențiate de Comisie în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/693 persistă. Deși în 2023 a adoptat o serie de modificări legislative menite să răspundă respectivelor preocupări, Vanuatu nu a reușit să furnizeze dovezi satisfăcătoare care să ateste că modificările respective sunt puse în aplicare și că sunt suficiente pentru a atenua riscurile în materie de securitate pe care le generează programele sale de acordare a cetățeniei pentru investitori.

(11) Programele de acordare a cetățeniei pentru investitori derulate de Vanuatu încă nu conțin nicio cerință pentru solicitanți de a-și avea propriu-zis reședința sau de a fi prezenți fizic în Vanuatu. Procesul de depunere a cererilor este gestionat în continuare de agenții specializate situate în afara Vanuatu, ceea ce înseamnă că solicitanții nu sunt obligați să aibă niciun contact direct cu autoritățile din Vanuatu. În cursul procesului de depunere a cererilor nu au loc interviuri cu solicitanții. Absența unei cerințe privind un interviu fizic reduce posibilitățile autorităților din Vanuatu de a face o evaluare adecvată a solicitanților și de a verifica informațiile furnizate în cererile respective, inclusiv veridicitatea și credibilitatea acestora.

(12) Cererile sunt în continuare prelucrate într-un timp foarte scurt. De exemplu, procesul de examinare și de verificare a antecedentelor solicitanților pentru cereri durează maximum 14 zile, putând fi prelungit până la 30 de zile. Rata de respingere este în continuare extrem de scăzută, ceea ce confirmă evaluarea Comisiei conform căreia procesul de verificare este nefiabil. Conform informațiilor furnizate de Vanuatu, în 2022 și 2023, acest stat a primit 1 988 de cereri de cetățenie în schimbul unei investiții, dintre care doar 27 au fost respinse.

(13) În martie 2023, Vanuatu și-a modificat Legea privind cetățenia, înlocuind instituțiile responsabile cu examinarea și verificarea antecedentelor solicitanților și procedurile care sunt aplicate în cazul cererilor. În special, Comitetul de examinare internă care înainte era numit de prim-ministru a fost înlocuit de trei instituții: forțele de poliție din Vanuatu, Unitatea de informații financiare și Serviciile de imigrație din Vanuatu. Respectivele instituții examinează cererile și efectuează verificările privind antecedentele solicitanților, inclusiv prin căutarea în bazele de date ale Interpol, și raportează Secretarului General al Comisiei pentru cetățenie. Deși, pe de o parte, noua procedură pare să atenueze riscul de acordare a cetățeniei persoanelor înregistrate în bazele de date ale Interpol, pe de altă parte, aceasta nu include alte elemente care sunt necesare pentru a evalua în mod corespunzător dacă solicitanții constituie un risc în materie de securitate. În special, autoritățile din Vanuatu nu dispun de mijloace adecvate pentru a verifica veridicitatea documentelor eliberate de țările de origine sau de reședință ale solicitanților, cum ar fi documentele de identitate și a cazierele judiciare, întrucât aceste autorități nu fac schimb de informații cu țările de origine sau de reședință ale solicitanților.

([5]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/693 al Comisiei din 27 aprilie 2022 privind suspendarea temporară a exonerării de obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu (JO L 129, 3.5.2022, p. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/693/oj).

([6]) Decizia (UE) 2022/2198 a Consiliului din 8 noiembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (JO L 292, 11.11.2022, p. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2198/oj).

([7]) Regulamentul delegat (UE) 2023/222 al Comisiei din 1 decembrie 2022 privind suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru toți resortisanții din Vanuatu (JO L 32, 3.2.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/222/oj).

(14) Printre țările de origine ale solicitanților ale căror cereri au fost acceptate în 2022 și 2023 se numără în principal țări ai căror resortisanți au obligația de a deține viză. În 2023, majoritatea cererilor au fost depuse de cetățeni din China (519) și Rusia (237). Spre deosebire de alte țări terțe care aplică programe de acordare a cetățeniei pentru investitori, Vanuatu a continuat să accepte și să prelucreze cererile resortisanților ruși și după începerea războiului de agresiune purtat de Rusia împotriva Ucrainei.

(15) Înainte de 2021, persoanele care au obținut cetățenia Vanuatu printr-un program de dobândire a cetățeniei prin investiție au putut solicita ulterior și schimbarea numelui în Vanuatu. În cursul dialogului consolidat, Vanuatu a informat Comisia că, în 2021, legislația relevantă a fost modificată pentru a prevedea ca persoanele care dețin dublă cetățenie să nu își poată înregistra în Vanuatu o schimbare a numelui. Cu toate acestea, Vanuatu a informat, de asemenea, Comisia că nu deține niciun registru cu privire la schimbările de nume înregistrate înainte de 2019. Prin urmare, nu a putut furniza nicio informație cu privire la numărul de persoane care au dobândit cetățenia în schimbul unei investiții și care și-au schimbat ulterior numele sau cu privire la eventualele controale de monitorizare a acestor persoane.

(16) Deși a informat Comisia că, pe baza jurisprudenței sale, cetățenia se poate revoca în cazul în care aceasta a fost obținută în mod fraudulos sau ilegal, Vanuatu nu a furnizat informații cu privire la cazuri reale în care cetățenia dobândită prin intermediul programelor sale de acordare a cetățeniei pentru investitori să fi fost revocată. În plus, Vanuatu nu a pus în aplicare niciun mecanism structural de monitorizare *ex post* pentru a aborda eventualele lacune în materie de securitate în ceea ce privește cele peste 10 000 de pașapoarte eliberate înainte de modificarea Legii privind cetățenia și de introducerea presupusei proceduri de examinare mai aprofundate. În februarie 2023, Vanuatu a înființat o comisie de anchetă care are sarcina de a investiga orice presupuse nereguli comise în timpul funcționării programelor de acordare a cetățeniei pentru investitori de la înființarea acestora. În aprilie 2024, Vanuatu a informat Comisia că investigația respectivă era încă în desfășurare și că nu poate anunța o dată determinată până la care comisia de anchetă va transmite constatările sale.

(17) În temeiul articolului 8 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2018/1806, înainte să înceteze aplicarea Regulamentului delegat (UE) 2023/222, Comisia a prezentat Parlamentului European și Consiliului un raport privind suspendarea exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții din Vanuatu, în care a descris în detaliu dialogul consolidat cu Vanuatu și în care a concluzionat că Vanuatu nu a remediat circumstanțele care au condus la suspendarea exonerării de obligația de a deține viză.

(18) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2018/1806 ar trebui să fie modificat prin transferarea trimiterii la Vanuatu din partea 1 a anexei II în partea 1 a anexei I în scopul reintroducerii obligației de a deține viză pentru resortisanții din Vanuatu.

(19) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, respectarea și dezvoltarea acquis-ului ([8]) Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([9]).

(20) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([10]), care se află sub incidența articolului 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([11]).

([8]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([11]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(21) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([12]), care se află sub incidența articolului 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([13]).

(22) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([14]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(23) În ceea ce privește Cipru, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2018/1806 se modifică după cum urmează:

1. În partea 1 din anexa I, după mențiunea „Uzbekistan” se introduce următoarea mențiune:

„Vanuatu”.

2. În partea 1 din anexa II se elimină următoarea mențiune:

„Vanuatu (*)

(*) Exonerarea de obligația de a deține viză pentru toți resortisanții din Vanuatu se suspendă de la 4 februarie 2023 până la 3 februarie 2025.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	BÓKA J.

([12]) JO L 160, 18.6.2011, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

([14]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).